

FRONT POPULAR

Portantveu del Front Popular d'Esquerres

Secció oficial.-Disposicions municipals.-Com parla el nostre Marcel·lí Domingo.-Acció conjunta i disciplinada.-Un comunicat del cap d'aviació.-El Govern i el poble de Catalunya imposaran l'ordre al carrer.-Diu el President de Catalunya.-On és l'honor.-Els que han lluitat contra el feixisme demanen.

Notes oficials

Per a coneixement de tots els industrials i comerciants del ram de l'alimentació, es fa públic que sols han d'admetre els vals que vagin avalats pel Departament de Mercats i Proveïments, a més del segell del Front Popular o de la Generalitat.

Novament se'ls recorda l'exacte i ràpid compliment de les disposicions del Ban de l'Alcaldia referents a declaració i consum d'existències.

Ajuntament

La Comissió de Govern d'aquesta Corporació municipal, en sessió celebrada el dia d'ahir, acordà el següent:

1.—Que els Vocals municipals de la Junta de l'Hospital d'aquesta ciutat es cuidin de l'Administració del mateix, comunicant-ho a la Comissaria de la Generalitat i invitant-la a posar-se d'acord amb l'Ajuntament per arribar a la incautació definitiva del citat Centre, en forma reglamentària.

2.—Constituir un Comitè de Defensa d'Edificis Públics, presidit pel senyor Alcalde de la ciutat.

El que es fa públic per a general coneixement.

Tarragona, 27 de juliol del 1936. — El Secretari, S. Cañas (rubricat); l'Alcalde, J. Fort Gibert (rubricat).

Departament de cultura

D'acord amb el decret publicat al "Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya", del dia 24 de juliol, que diu:

"Serà constituït immediatament a cada localitat de Catalunya un Comitè, presidit per l'Alcalde i sota la salvaguarda de les Milícies Ciutadanes, per a vetllar i assegurar la conservació dels edificis públics, que el Govern de la Generalitat destina a Institucions Popul·lars, així com els objectes que són també patrimoni del Poble.

Barcelona, 23 de juliol del 1936. — Lluís Companys. — El Conseller de Cultura, Ventura Gassol."

D'acord amb aquest decret, ha quedat constituït el següent Comitè d'Incautació d'Obres Culturals de Tarragona:

President: Joaquim Fort i Gibert, Alcalde d'aquesta ciutat.

Vice-president: Estanislau Salvador i Fortuny, Conseller Regidor de Cultura de l'Ajuntament.

Vocals: Ignasi Mallol Casanovas, Joan Rebull Torroja, Directors de l'Escola d'Art de Tarragona, Bartomeu Darder, Director accidental de l'Institut de Segona Ensenyança; Montserrat Bertran, director de l'Escola Normal de Tarragona; i dos vocals del Front Popular, que els nomenarà oportunament.

Com parla Marcel·lí Domingo

L'ex-ministre afirma que, amb la disciplina de les Milícies Antifeixistes, la República serà més forta que mai

A dos quarts d'onze, des de Madrid, el senyor Marcel·lí Domingo féu el següent parlament:

Espanyols:

Per molt que els indicis anunciaven una rebel·lió contra la pau i contra Espanya, jo em resistia a creure que es produís, perquè pensava que entre els rebels hi hauria algun esperit clar que continguéssim el seu desbordament. Però em vaig enganyar, i la rebel·lió s'ha consumat, i justament s'ha consumat contra el règim que Espanya es donà lliurement i confirmà en dues eleccions, tant quan les guanyaren les dretes com després les esquerres, testimoniant que el camí de la llei permet totes les lluites, sense necessitat d'acudir a les armes.

I no pas amb les seves armes pròpies, sinó amb les de la nació són amb les que ataquen a ella i la llei. I no és pas amb els seus addictes i subordinats amb qui han iniciat l'alçament, sinó al Marroc, és a dir, on l'exèrcit espanyol està al servei del món, precisament per evitar una sublevació. S'hauria d'haver caigut en l'anarquia, en el caos i l'exèrcit espanyol hauria de mantenir encara la seva disciplina.

Hi ha dues coses que era impossible que succeïssin a l'Àfrica, i són la de portar els moros a Espanya per lluitar contra els espanyols i la que aquells es subleuessin; i els rebels ho han fet, per tal d'aconseguir uns designis que, emparant-se en la llei, poden obtenir-se a les urnes.

No vull saber qui ho ha fet; m'interessa més saber per què els rebels no ho han evitat. I ara a les dretes els cap la culpa de la tragèdia de llur destí, en el qual seran el que seran perquè no s'han sabut acomodar al que havien d'ésser.

La Història fou pròdiga en dons vers elles. L'any 1931 es produeix un canvi que fa tremolar la terra igualment com el 1789. Després de vuit anys de dictadura el canvi es va fer sense que hi hagués cap episodi sagnant; per la carretera es va deixar fugir el rei, i els trens van acompanyar la reina a la frontera. Les joventuts socialistes es van convertir en mantenidores de l'ordre. No es va ajusticiar ningú. No es cremà ni un sol temple. Es més, en un moment en què la revolució social s'ha de fer, els obrers accepten la revolució política i compareixen el govern amb els republicans catòlics.

I com es portaren les dretes davant aquest succés que les posava en condicions de renovar-se dintre la legalitat? Conspirant, tan aviat com els fugí la por de l'ànima; i d'aquesta manera produïren aquell sagnant 10 d'agost i empenyeren després la seva campanya demagògica, per la qual pogueren guanyar

les eleccions de novembre de 1933, apofant també el desacord de les esquerres. I encara aquesta nova posició que les posava en una situació immillorable per a complir el seu programa que renovés la societat, fou desaproveitada.

Res de tot això no van fer. Van estimular el desordre i es van dedicar amb fúria a la repressió. En febrer de 1936 van caure dintre la llei. Les forces obreres atentes a la legalitat van fer un pacte molt més limitat que no pas la Constitució. Què van fer novament les dretes? En lloc de rectificar, la seva ceguesa els impedeix de fer-ho. I han fet el desencadenament de la guerra.

D'una guerra sense igual en la història d'Espanya. No s'ha donat mai un cas igual d'obstinació d'una classe tancant-se el camí salvador i llançant-se a un precipici.

Jo no hi creia, en la rebel·lió. Creia més aviat en un esperit patriòtic que els rebels no han tingut. Les dretes són acafeles; no tenen cap ordenador de l'esdevenidor, i això no és casualitat, sinó lògica de la història.

Quan hi ha un canvi com el d'Espanya la part conservadora és el creador, el transformador, el que permet que els canvis es realitzin. Si es resisteix a fer-ho és infecunda. Són les dretes, en situació tràgica, sense un home que les dirigeixi, han provocat la rebel·lió més gran de la Història.

Com deia, m'ha sorprès la rebel·lió, però no la resposta popular. Espanya és així, perquè té la seva llei pròpia, obra de la República, que no es tradueix en decrets ni en bàndols, i que és la feina de posar un poble en pau. L'error màxim dels rebels ha estat creure que Espanya era un poble domat, i això, no; en tota la seva història, Espanya ha estat un poble indomable. Pot callar, pot patir, pot aguantar, però no se'l pot domar. L'ànima és sempre seva.

Per tot això les monarquies a Espanya no van regnar amb Espanya. Les dictadures a Espanya van regnar amb el puny, però fora del puny Espanya no hi estava. La República ha tornat a Espanya. Defensant la República es defensa Espanya; així ho ha comprès el poble espanyol, i la resposta d'aquest poble ha estat una espantosa sorpresa amb la qual no comptaven perquè no sabien el que avui és Espanya.

Espanya és un poble amb l'ànima on carn viva. Madrid, la Cort frívola de la monarquia, és avui la capital de la República; és cap i es posa al cap. La seva actuació quedarà en les pàgines de la Història com a exemple etern; va a la mort cantant i s'allista a les Milícies, que són els soldats de l'ideal. Barcelona, capital també per dret propi, ànima de la Catalunya Autònoma, minada pel separatisme en temps de la monarquia, ha donat ara la major nota d'amor i de fidelitat a la República.

Llevant, Nord, Catalunya i tot Espa-

nya és el que ha determinat aquest gest veient les institucions de l'Aviació, guàrdies d'Assalt, Guàrdia civil, carrabiners i soldats donant la vida en defensa de la legalitat, en defensa de la llibertat. Quan aquest doble sentiment inflama les ànimes dels homes, és que un poble viu. Sols davant d'aquest espectacle enorgullidor ja fóra prou perquè els enemics deposeixin les armes.

Si l'ànima espanyola gira els ulls a les jornades històriques que foren en un temps, estigui on estigui, sent forta devoció per l'Espanya que és. La Història no coneix un cim més alt, perquè demostra que Espanya és invencible.

Què esperen, què volen encara els rebels? Volen més pólvora? Volen que es perdin més vides? Volen que caiguin més pedres? Volen que es vessi més sang? Volen encara més ruïnes? Què pretenen mantenint la rebel·lia impotent i provocadora en un territori i com el Marroc que no és de la nostra plena sobirania?

Madrid és inexpugnable i Catalunya, València, Llevant i Nord on la lleialtat va estenent-se. Els rebels són una força sense moral. Eren la defensa de la llei? No pot ésser si per defensar-la han de sortir-se'n. Representaven la seguretat de l'ordre? No pot ésser tampoc després que han promogut aquest desordre. Esperança de portar un benestar econòmic? Tampoc, quan per la seva culpa les indústries es paralitzen i la moneda s'enfonsa.

Què esperen si saben que no poden ni han de vèncer? Els feixismes només s'implanten quan els ho consent el Poder i ho permet el poble. Allà on això no es produeix, són impotents. I aquest és el cas que Espanya ofereix a la Història, com a exemple davant el món, per impuls del seu esperit en compliment de la Llei. I aquesta no la podran invocar els rebels per la seva acció antipatriòtica i estèril.

Hauria de suposar-se l'impossible, però quedaria en les pàgines de la Història, aquells que han donat la vida. Però si això succeeix tots aquests valors rebrotarien, puix que quan els pobles acaten la llei són invencibles.

Volent que hi hagi més morts? Volent que pugi més la sang? Els que han col·locat les armes fora de la llei són els que no volen que Espanya continuï dins la República el seu camí ascensional.

Aquesta invocació no és desmai ni renúncia; és simplement una fixació de responsabilitats. La nostra és ben clara, perquè els nostres partits compleixen heroicament amb llur deure en favor de la Patria. Aquesta responsabilitat l'aprenem del sentit profund del poble, que ha vist la revolta, i ha agafat les armes; ha vist que se sublevaven uns militars, i ha donat una sensació de seguretat. Obrers sense pa ni casa no han pensat en llurs dolors, sinó en llurs deures; no tenen res, i el seu crit és: "Mort al lladre!"

Són llics de civisme, d'heroisme, d'autoritat i de dignitat. La República ha creat aquesta consciència forta. Ells

amb la República són forts, i no pas amb el Poder que els aparti de la República.

Espanyols! Amb aquesta dignitat que s'ofereix al món sencer, avant!

Ciutadans, combatents!

Acció conjunta i disciplinada

Mentre es resol a la resta de la República la sagnant subversió provocada pel feixisme, Barcelona i tot Catalunya, que formen el quadre al voltant dels homes de la Generalitat i de les forces polítiques i socials antifeixistes, inicien amb decisió i fermesa la normalització de la seva vida civil. La jornada del dissabte, representà un gran pas cap a aquest recobriment, que la mateixa vitalitat del nostre poble excita i impulsa. El nou ordre civí i social s'imposa dia a dia, sota la garantia i l'autoritat decisives del President Companys i els seus consellers. Normalment, per iniciativa del conseller de Finances, el proletariat cobrà dissabte la seva setmanada. Els decrets de la Generalitat establint la setmana de quaranta hores, augment de 15 per cent dels salaris, acceptació de totes les bases de treball pendents i modificació del règim d'assegurances, consensuació de béns dels facciosos, restabliment de la primera Llei de Contractes de Conreu, control de la Banca i grans companyies, etc., canalitzen, en forma radicalíssima, el nou ordre social a Catalunya que, una vegada més, passa a l'avantguarda de l'Estat republicà i assegura, als lluitadors de juliol i al proletariat en general, una nova aurora de justícia social, de conquestes avançadíssimes i positives, defensades heroicament amb les armes a la mà, primer, i ratificades solemnement amb lleis pel Poder responsable, després.

La clara consciència del proletariat ha vist tota la transcendència enorme de les disposicions dictades i de les que, en ordre general, aniran produint-se. Mentre les milícies heroiques lluiten per aquests camps d'Aragó en defensa de la llibertat i de la legalitat republicana, el Govern de Catalunya i les forces antifeixistes consoliden aquí la nova situació, el nou ordre revolucionari. I al mateix ritme, amb admirable intensitat, es produeix aquesta reacció ciutadana que hem pogut constatar en les últimes hores de les jornades històriques que vivim, que viu aquesta generació nostra a la qual toca assistir, amb responsabilitats històriques tremendes, a la transformació més important que han presenciat els segles.

Cal que aquesta reacció, aquesta cooperació ciutadana ajudi la tasca del Govern, de la força pública i de les milícies, en tots els seus aspectes. Cal que el nou ordre sigui imposat a tota costa, amb externi absolut, inexorable, de tot acte de pillatge o de tota iniciativa inconscient o incontrolada. Cada hora que passa és més necessària una acció

conjunta, vertebrada i regular de disciplina, de valor cívic i d'exaltació dels deures ciutadans.

Vivim unes hores decisives. Cada ciutadà, cada combatent contra el feixisme, cada agent de l'autoritat, ha de vetllar, al carrer, per l'honor de la Revolució i per la definitiva consolidació del nou ordre.

Ho reclama l'heroisme dels caiguts en la lluita, la transcendència del moment històric i la vida mateixa del règim, de la llibertat i de la nostra Catalunya abnegada i heroica.

Comunicat oficial del cap d'aviació

Els avions han obert camí a la columna catalana que va a Saragossa

Barcelona, 26. — El cap de l'Esquadra d'Aviació de Barcelona, senyor Díaz Sandino, comunicà ahir a la nit al President de la Generalitat de Catalunya el següent:

"Durante el día de hoy, nuestros aviones han continuado su labor de bombardeo de grupos rebeldes en tierras aragonesas que intentaban oponerse al avance de las columnas que Catalunya manda en auxilio de sus hermanos aragoneses.

Después de la caída de Caspe, las fuerzas republicanas han continuado su avance en dirección a Zaragoza.

Varios grupos han sido dispersados por nuestras bombas y fuego de ametralladoras, allanando el camino, para poder avanzar el ejército de la libertad."

El Govern i el poble de Catalunya imposaran l'ordre al carrer

El Govern de Catalunya es dirigeix a tota la ciutadania per tal que en aquests moments de lluita contra el feixisme que ens ha portat a l'actual situació de guerra civil, ajunti el seu entusiasme i la seva col·laboració i faci acte de presència per a constituir i imposar la nova ordenació revolucionària.

En aquests moments tots han d'ésser bel·ligerants al costat del Govern, donant el suport del pes de l'opinió i l'esforç directe de llur actuació i presència perquè l'acció de conjunt sigui eficaç.

Als exèrcits de la victòria aconseguida per les classes treballadores i les forces lleials, acabada l'hora de la lluita al carrer, s'hi ajunten elements que es dediquen als excessos i desgavells, que ja els organismes obrers i la direcció pública s'esforcen a evitar, però que cal que els acabi la intervenció directa de la ciutadania.

La vigoria del nostre poble ha d'imposar-se. L'ordre públic ha de quedar absolutament definit per l'acció del Govern i l'assistència de la massa social antifeixista.

El Govern reclama l'assistència de tots, de manera efectiva, a tots els llocs i amb l'esforç de la seva autoritat i de la marxa ordenada i constructiva de les directives que les classes obreres i el Govern estan disposats a imprimir.

Diu el president de Catalunya: "Guanyada la batalla al carrer, l'hem de guanyar en la consciència i l'ambient socials"

El President Companys, en parlar ahir al migdia amb els periodistes, els va dir:

"A tot arreu d'Espanya els nuclis rebels van en derrota.

Ja us suposo informats, a més, de la marxa victoriosa de les milícies i de les forces lleials cap a Saragossa.

La situació a Catalunya segueix tranquil·la dins les incidències naturals de la gran commoció sorgida i dels impulsos de la victòria que porten dins un gran

afany de justícia, de vindicació i de reparació i transformació, que hem de procurar afirmar i canalitzar per al seu ràpid restabliment.

La lluita contra el feixisme necessita el concurs de tots. Després sorgiran grans problemes, perquè això és una cosa molt profunda. Ara cal donar unitat a l'acció del Govern, representativa dels batecs de l'ànima social."

Ha acabat dient el President que, guanyada la batalla al carrer, l'hem de guanyar en la consciència i l'ambient socials, amb el suport i l'entusiasme de les classes productores de Catalunya i de la responsabilitat de tots.

¿Donde está el honor?

Ante las circunstancias actuales, ante los hechos consumados, que levantan oleadas de indignación y han hecho que un pueblo amante de sus libertades se oponga con entereza al intento de encuadrarnos en formaciones sin conciencia ciudadana, imitando con aparatosos gestos los actos espartanos de otras naciones en las que el servilismo marcial ha ofuscado los cerebros de sus súbditos hasta el extremo de desprenderse, de negar su propia personalidad en aras de un patriotismo sintetizado en la voluntad de un ser más o menos demagogo y más o menos déspota; caen ante mí, cual castillos infantiles, algunos sonoros principios o virtudes de que se consideraba dotados a los cuerpos armados, especialmente al Ejército, escuela de abnegación según unos, prestación de servicios al Estado intercambiables con los elementos de vida que éste le otorga, según otros, un inconfundible MODUS VIVENDI prosaico.

El honor militar ha sido una de las más cacareadas virtudes; ese honor, mal interpretado esta vez por algunos jefes del Ejército, ha sufrido un tremendo remojón. Al repasar estos días las noticias de prensa y leer que en el cuartel de la Montaña se refugiaron un grupo de oficiales, aislados en una dependencia, suicidándose al verse vencidos, antes que pasar la vergüenza de verse señalados por el pueblo como traidores, cotejo su actitud con la de uno de los principales jefes de la rebelión (quizás el principal) que en Barcelona se deja detener, se deja proteger contra las iras de la multitud y como final de esa deducción u olvido del honor, con gesto planífero exclama: "Me han abandonado. No me he rendido". Y brota rápida de mi cerebro la siguiente idea. ¿No llevaría pistola el general Gode? Que ocasión más hermosa de haber muerto con HONOR? ¿O es que habrá de reconocer que tal honor no existe, que era fruto de la imaginación calenturienta y romántica de los caballeros de la Edad Media. General Gode! Si hubieras puesto fin a tu vida, digno epílogo a tu obra, en estos momentos, aun condenando tu rebelión, merecerías mi respeto por haber sido consecuente con tu honor; con tu actitud, esperando la Clemencia del pueblo, de este pueblo que si es duro en la pelea no deja de ser humanitario en el fondo, haces que mientras viva vea en tí un vil mercenario de las armas, un moderno Condottiero al servicio no de un ideal, si no de un egoísmo y una ambición sin límites. Creí poder inspirarme en tí, yo que he seguido durante muchos años tu fugaz escalo a las altas cimas castrenses, pero hoy, aún reconociendo tu tecnicismo, no veo ninguna de las virtudes morales que se atribuyen a los militares; sólo causas DESPRECIO.

J. S.

Els que han lluitat contra el feixisme, demanen...

Tots els elements que han lluitat contra el feixisme demanen que es tingui cura a evitar les venjances personals i els excessos i desgavells de tota mena. La reacció ciutadana ha d'ésser violenta i ràpida contra els desmans.

Així ho demana l'honor i la seguretat de la victòria.

Compte, i energia, ciutadans. Cal imposar-se!

Els qui comprometen aquest moment, han d'ésser reduïts.

El poble al carrer ha d'imposar el seu esperit fort, lleial i constructiu.

Per la glòria i l'honor del moviment, s'ha d'extirpar el contagi del furor i els aprofitadors que surten després de l'hora heroica i fan de valents. Energia i serenitat!

La guerra que han provocat

El poble guaita amb dolor els cossos caiguts. Però en el seu coratge serà, sap qui són els responsables de la guerra que s'ha encès, sap quins són els homes i els elements i les classes que l'han provocada amb la llur agressió furiosa.

Això és una guerra, en efecte. I una guerra d'agressió. Si en la guerra internacional hi ha sovint el problema d'assenyalar l'agressor, el culpable, en la present guerra civil aquest problema no es presenta. Tothom veu qui ha estat l'agressor. Tothom veu qui ha estat el culpable, el que ha fet servir la guerra com a instrument de política interior.

Per la part del poble i de les forces lleials al règim s'ha obrat plenament en legítima defensa. I quina defensa! Quin magnífic exemple de virtuts combatives! Els qui pretenen fer del valor una cosa professional o de casta, han trobat davant d'ells, no solament els cossos armats lleials, ans encara la multitud popular, els obrers i els menestrals que han deixat les eines del treball per a empuñar, amb el braç ferm i amb cor ardit, les armes de la lluita. I l'agressor ha començat a rebre el càstig merescut.

No recordeu els crits de protesta i els posats d'indignació dels reaccionaris davant el principi de la guerra de classes? Doncs ara ells, de fet, han provocat una guerra d'aquestes. Els privilegiats del vell règim social, tots els usurpadors de l'esforç del poble, han obert, amb llur cop de folia, el fossat sagnant on han d'ésser sepultats llurs privilegis injustos.

Els han provocat la guerra. Ells l'han començada. Ells són els agressors. Han defensat la mala causa amb els pitjors procediments. No s'ho creien que hi hagués forces fidels. No s'ho creien que hi hagués un poble heroic. Fidelitat i heroisme han salvat la llibertat dels homes i la llibertat del nostre poble, aquest poble de Catalunya que és el de sempre, i que inflammat pel doble ideal d'Autonomia i República, ha escrit amb sang noves pàgines glorioses de la seva gloriósissima història.

El règim republicà d'Espanya i el règim autònic de Catalunya, per un excés de liberalisme, per una confiança magnànima de la qual certa gent no era gens mereixedora, havien respectat molts dels avantatges professionals, socials i econòmics dels enemics. La paga ja l'havem vista. L'engany, la indisciplina, la revolta, la sang vessada, els cossos destrocats, tot el país convuls entre el trontoll d'una guerra.

Si: Això és una guerra d'agressió. I en el codi de la consciència humana aquest crim té el càstig adequat. Tota la vella societat privilegiada s'ha llançat a l'assalt de la nova societat en començos de realització. El fanatisme negre, el feudalisme rural, l'oligarquia plutocràtica, la casta dels pretorians, tota alhora han intentat abatre el poble provocant-lo a la guerra i agredint-lo vilment.

Però heus-ací que el poble detura l'escomesa, trenca l'ofensiva, guanya la guerra a la qual se l'ha provocat. És una lluita d'una magnitud i d'una intensitat poques vegades assolides en el món. Aquestes pàgines vermelles que el poble ara escriu, superen les revolucions conegudes i posen a la màxima alçada les nostres heroiques banderes de llibertat.

A. Rovira i Virgili

Parlament del Comissari de la Generalitat senyor Lluís Mestres

Ciutadans:

Avui he d'expressar la meua satisfacció davant dels primers donatius que es reben en aquesta Comissaria, destinats a engruixir la subscripció feta per a les forces populars que lluiten contra els últims reduïts del feixisme.

La ciutat i les comarques van normalitzant la seva vida i tot fa pensar en una prompte consecució de les reivindicacions del poble que s'ha jugat la vida per aconseguir abatre el feixisme que uns criminals plens d'ambició volien implantar a la Península.

La columna popular de Tarragona i d'acord amb les forces de Pérez Farràs, va complint els diversos objectius que s'ha proposat, al comandament de la Cinquena Divisió, i han caigut ja posicions rebels com Calaceit, Alcañiz i altres. Saragossa aviat es veurà voltada

de forces lleials i caurà sota l'escomesa de tot un poble que vol acabar amb els feixistes sublevats.

Els diputats senyors Galés i Farreres i Duran han passat unes hores a Tarragona de retorn del front de lluita i ens han comunicat l'excel·lent estat d'ànim i empena dels nostres lluitadors en terres d'Aragó, havent remarcat que l'esperit de les nostres milícies és molt fort i encoratjador.

En aquests moments i quan la victòria del poble és segura, solament us dic a tots que ara més que mai cal serenitat i control a fi de facilitar ràpidament el final del període bel·licós i el començament d'una nova era en la que la justícia social farà els homes més feliços i més perfectes en tots sentits, ço que vol dir una nova humanitat.

Visca Catalunya! Visca la República!

Administración principal de correos de Tarragona

Esta Dirección, de acuerdo con el Frente Popular, con amplias facultades que le han sido dadas por el Sr. Comisario de la Generalidad para normalizar el servicio de Correos de la provincia, en bien de Cataluña y de la República, se preocupó desde el primer momento de conseguir tal objeto habiéndole sido dadas en todo momento las mayores facilidades por parte de las Autoridades Republicanas y Frente Popular.

Habiendo ordenado a todos los Administradores Subalternos de esta provincia que rápidamente organizaran su relación con todos los pueblos de su demarcación ayudados por los Comités de Enlace del Frente Popular, tenemos la satisfacción de poner en conocimiento del público que el servicio de Correos de Cataluña y de ésta con Madrid por vía Valencia está casi normalizado y con los siguientes horarios:

Con líneas de Villanueva, Villafranca, Barcelona, Gerona y Extranjero: salida de 3 a 4 tarde.

Línea de Valencia, Alicante, Murcia, normalizado completamente: salidas a las 1 y 9 mañana y a las 16'36.

Enlace con Madrid por Valencia y salida a las mismas horas señaladas para la línea de Valencia.

Reus y Enlaces que de ella dependen así como los dependientes de las Administraciones de Cornudella, Falset, Mora y Gandesa: salida a las 8 y a las 12.

Línea de Lérida con Reus y línea de Valls: salidas a las 8 y 3 tarde.

Llegadas líneas de Valencia, Lérida y Reus a las mismas horas que en tiempo normal.

Madrid, a las 14'30 y 20 horas, y Barcelona y Extranjero, de 12 a 13 horas.

Repartos en Tarragona, de 8 a 9 mañana y de 3 a 4 tarde.

L'olfacte d'un "gat vell"

El comte de Romanones cedeix una finca per a hospital

Ahir al matí, per ràdio, van dir des del ministeri de Governació que l'excomte de Romanones ha ofert al Govern la seva finca de la Ciutat Lineal per a hospital.

Qui es decideix a imitar-lo?

Notes informatives

D'acord amb el disposat per la Conselleria de Finances de la Generalitat de Catalunya, ahir foren extretes dels Bancs locals les quantitats necessàries per a pagaments de jornals.

No hi hagué incidents de cap mena, realitzant-se les operacions amb tota normalitat.

Ha començat a funcionar l'Oficina de Mercats i Proveïments de l'Ajuntament d'aquesta ciutat per tal d'assegurar l'abastiment de tots els articles de consum necessaris a la població, havent-se rebut declaració d'existències de la gairebé totalitat dels comerciants.

Es recorda, als que no hagin presentat la declaració d'existències, que es procedirà amb tota energia contra els que no atenguin les ordres circulades.

També es fa avinent a tots els ciutadans que a la mateixa Oficina es rebran totes les denúncies justificades, per augment de preu, que li siguin presentades.

Sota la presidència del senyor Conseller de Cultura de l'Ajuntament, per Delegació de l'Alcaldia, s'ha constituït el Comitè de Defensa d'edificis i obres culturals incautades, havent celebrat la seva primera sessió ahir, a les onze de la nit.

La F. E. T. E. comunica a tots els seus afiliats que és precis que passin per la seva Secretaria (Casa del Poble, Apodaca, 25), per tal de notificar-los assumptes de la màxima importància.

Tarragona, 27 de juliol del 1936. — El Secretari General, Francesc Blanch.

Nota: Les hores d'oficina són d'11 a 1 del matí i de 5 a 8 de la tarda.

Pel manteniment de l'ordre revolucionari es prega a tots serenitat i justícia estricta